

تحلیل امنیت سیستم های رمز نوع *RSA* مبتنی بر خم های بیضوی

محمد حسن مجیدی

دانشگاه امام حسین (ع)

E-mail: mh_majidi12@yahoo.com

چکیده - سیستم های رمز کلید عمومی نقش مهمی در مدیریت کلید، تعیین اصالت و امضا های رقمی ایفا می کنند. یکی از مطرح ترین این سیستم ها، سیستم رمز *RSA* می باشد که در سال ۱۹۷۸ معرفی گردید. پس از آن نمونه های دیگر که به نام سیستم های رمز نوع *RSA* مبتنی بر خم های بیضوی شناخته می شوند معرفی و مورد استفاده قرار گرفته اند. این مقاله به معرفی سیستم های رمز نوع *RSA* مبتنی بر خم های بیضوی (سیستم *KMOV* و *DMITKO*) و تجزیه و تحلیل حملات انجام گرفته به این سیستم ها می پردازد. به منظور تجزیه و تحلیل دقیق تر این سیستم ها علاوه بر سیستم *RSA* سیستم *LUC* که سیستم *RSA* مبتنی بر دنباله های لوکاس می باشد، نیز مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. این مقاله می تواند در انتخاب سیستم مناسب برای کاربرد مورد نظر، به کاربران کمک نماید.

کلید واژه - سیستم های رمز با کلید عمومی، دنباله های لوکاس، خم های بیضوی، سیستم های رمز *KMOV*، *LUC*، *RSA* و *Demytko*.

۱- مقدمه

۲-۱- دنباله های لوکاس

دنباله های لوکاس، کاربردهای زیادی در ریاضیات دارند. از جمله می توان به نقش آنها در آزمون های تعیین اعداد اول و مرکب اشاره کرد. همچنین می توان به کاربرد دنباله های لوکاس، در ساخت مربعهای لاتین دودو متعامد، محاسبه دترمینال برخی ماتریسهای خاص دوری، محاسبه تعداد نقاط روی یک خم بیضوی که بر روی $GF(2^m)$ تعریف شده و بالاخره به نقش آنها در طراحی سیستم های رمز اشاره کرد.

تعریف ۱: فرض کنید P, Q اعداد طبیعی و $\Delta = P^2 - 4Q$ یک غیر مربع باشد، اگر $\alpha = \frac{P + \sqrt{\Delta}}{2}$ و $\beta = \frac{P - \sqrt{\Delta}}{2}$ ریشه های $x^2 - Px + Q = 0$ در میدان درجه دوم $Q(\sqrt{\Delta})$ باشند. آن گاه دنباله های لوکاس $\{U_k\}_{k \geq 0}$ ، متشکل از اعداد طبیعی U_i, V_i می باشد، که در رابطه زیر صدق می کنند:

$$V_i + U_i \sqrt{\Delta} = 2\alpha^i \quad (1)$$

پس از معرفی سیستم رمز *RSA* در سال ۱۹۷۸، سیستم های مشابه دیگری بر پایه سیستم رمز *RSA* طراحی و معرفی گردیدند. از جمله در سال ۱۹۸۱ سیستم رمزی بر مبنای چندجمله ای های دیکسون معرفی و سپس بر پایه دنباله لوکاس، بازسازی و به نام *LUC* معرفی شد.

در سال ۱۹۸۵ کوبلیتز و میلر مستقلاً استفاده از خم های بیضوی را در سیستم های رمز پیشنهاد کردند. پس از آن کویاما، ماورر، کاموتو و ونستون و پس از آنها دمیٹکو توابع یکطرفه دریچه ای جدیدی را روی خم های بیضوی تعریف شده بر حلقه Z_n معرفی نمودند. سیستم های رمز حاصل از توابع یکطرفه به ترتیب *KMOV* و *DMITKO* نامیده شدند. در این مقاله حملات معلوم در مقابل سیستم های رمزنگاری نوع *RSA* و امنیت هر یک از این سیستم ها بررسی می شود.

۲- ریاضیات زمینه

در این بخش دنباله های لوکاس و خم های بیضوی به طور مختصر بیان می شوند.

۲-۳-۲- خم های بیضوی روی یک حلقه: خم های بیضوی روی حلقه ها، مشابه روی میدان F_p می باشند. اختلاف آنها این است که این خم ها یک گروه جابجائی تشکیل نمی دهند.

تعریف ۴: فرض کنید n حاصلضرب دو عدد اول p, q باشد و a, b بنحوی باشند که $\gcd(4a^3 + 27b^2, n) = 1$ ، یک خم بیضوی $E_n(a, b)$ روی حلقه Z_n ، مجموعه نقاط $(x, y) \in Z_n \times Z_n$ به طوری که $y^2 = x^3 + ax + b$ به همراه نقطه \mathcal{O}_n (نقطه در بی نهایت) می باشد.

۳- سیستم های رمز نوع RSA:

۳-۱-RSA:

در این سیستم هرکاربر ابتدا دوعدد اول بزرگ p, q را انتخاب و سپس $n = pq$ را تشکیل و منتشر می کند. آنگاه عدد e که نسبت به $\phi(n) = (p-1)(q-1)$ اول باشد را انتخاب و نهایتاً کلید رمزگشایی مخفی را به صورت زیر محاسبه می کند:

$ed = 1 \pmod{\phi(n)}$ برای رمزکردن پیام m کافی است $m = c^d \pmod{n}$ رمزگشایی و برای $c = m^e \pmod{n}$ محاسبه شوند.

۳-۲-LUC:

در این سیستم نیز همانند RSA، هرکاربر دوعدد اول بزرگ p, q را انتخاب و $n = pq$ را تشکیل می دهد، سپس اعداد d, e به گونه ای که نسبت به اعداد $(p+1), (p-1)$ و $(q+1), (q-1)$ اول باشد و d نیز در شرایط زیر صدق کند:

$$ed \equiv 1 \pmod{\psi(n)} \quad (3)$$

$$\psi(n) = \text{lcm}\left(p - \left(\frac{\Delta}{p}\right), q - \left(\frac{\Delta}{q}\right)\right)$$

کلیدهای عمومی e, n و کلیدهای خصوصی d, n, q می باشد. هرگاه $V_i = (m, 1)$ معرف i امین عضو یک دنباله لوکاس با پارامترهای 1 و m باشد آنگاه رمزنگاری و رمزگشایی توسط روابط زیر انجام می شود.

$$c = V_e(m, 1) \pmod{n} \quad (4)$$

$$m = V_d(c, 1) \pmod{n}$$

۳-۳- سیستم های خم بیضوی:

نماد: k امین جمله های دنباله های لوکاس $\{V_i\}_{i \geq 0}, \{U_i\}_{i \geq 0}$ با پارامترهای P, Q ، به ترتیب با $V_k(P, Q), U_k(P, Q)$ نمایش داده می شود.

چون $\alpha \in Q(\sqrt{\Delta})$ یک ریشه $x^2 - Px + Q = 0$ است α یک عضو $\mathcal{O}_{\sqrt{\Delta}}$ است (حلقه اعداد صحیح میدان $Q(\sqrt{\Delta})$).

چون $V_i - U_i \sqrt{\Delta} = 2\beta^i$ داریم:

$$U_i = \frac{\alpha^i - \beta^i}{\alpha - \beta}, V_i = \alpha^i + \beta^i$$

۲-۲- خم های بیضوی

خم های بیضوی یکی از قدیمی ترین مباحث در ریاضیات می باشند که اخیراً به دلیل کاربردهائی که در رمزنگاری یافته اند، مورد توجه بیشتری قرار گرفته اند. در سال ۱۹۷۸ لنسترا به قابلیت این شاخه از ریاضیات در تجزیه اعداد پی برد. سپس کوبلیتز و میلر، مستقلاً پروتکل های رمزنگاری که بر خم های بیضوی استوار شده اند را ارائه دادند. به دلیل گستردگی مباحث مربوط به خم های بیضوی، از وارد شدن به جزئیات مطالب مربوط در این بخش خودداری کرده و تنها به معرفی پارهای از مفاهیم و نتایج مورد استفاده در سیستم های رمزنگاری بسنده می شود.

۲-۳-۱- خم های بیضوی روی یک میدان:

تعریف ۲: فرض کنید K یک میدان باشد که مشخصه آن مخالف ۲ و ۳ است. همچنین فرض کنید $x^3 + ax + b$ ، $(a, b \in K)$ یک چند جمله ای درجه سوم روی K است، که دارای ریشه مکرر نمی باشد. یک خم بیضوی $E(a, b)$ روی K را به عنوان مجموعه کلیه نقاط (x, y) روی K که در معادله $y^2 = x^3 + ax + b$ صدق می کنند و همچنین یک نقطه که با \mathcal{O}_K نمایش داده می شود و به عنوان نقطه در بی نهایت نام می گیرد، تعریف می شود. به عبارت دیگر داریم

$$E(a, b) = \{(x, y) \in K^2; y^2 = x^3 + ax + b\} \cup \{\mathcal{O}_K\}$$

تعریف ۳: اگر $E_p(a, b)$ یک خم بیضوی روی میدان اول F_p باشد. D_p مانده غیردرجه دوم به پیمانه p باشد، گروه مکمل $E_p(a, b)$ بوسیله $\overline{E_p(a, b)}$ نشان داده می شود، که خم بیضوی مشخص شده با معادله و ایرشتراس $D_p y^2 = x^3 + ax + b$ (۲)

و بانضمام نقطه در بی نهایت \mathcal{O}_p است.

همه پارامترهای a, b را انتخاب و سپس مقادیر زیر را محاسبه می کند.

$$N_{n,1} = \text{lcm}(p+1-a_p, q+1-a_q)$$

$$N_{n,2} = \text{lcm}(p+1-a_p, q+1+a_q)$$

$$N_{n,3} = \text{lcm}(p+1+a_p, q+1-a_q)$$

$$N_{n,4} = \text{lcm}(p+1+a_p, q+1+a_q)$$

$$a_q = q+1 - \#E_q(a, b), a_p = p+1 - \#E_p(a, b)$$

آنگاه کلید عمومی e را که نسبت به کلیه $N_{n,i}$ ها $(1 \leq i \leq 4)$ اول باشد را انتخاب و سپس کلید خصوصی d_i که در رابطه

$$1 \leq i \leq 4 \text{ و } ed_i \equiv 1 \pmod{N_i} \quad (7)$$

صدق کند را محاسبه می کند.

حال فرض کنید m متن اصلی است که قرار است رمز شود، عملکرد سیستم دمیترکو بر این حقیقت مبتنی است که، اگر $m \pmod{p}$ مختص اول هیچ نقطه ای روی $E_p(a, b)$ نباشد، در این صورت مختص اول نقطه ای روی منحنی $E_p(a, b)$ خواهد بود.

فرض کنید $[k]_x p_1 = g_k(p_1) = x([k]p)$ مبین k برابر مؤلفه اول نقطه $p = (p_1, p_2)$ باشد اگر m پیام مورد نظر برای رمزنگاری باشد، آنگاه:

$$c = [e]_x m \quad (8)$$

برای رمز گشائی c به طریق زیر عمل می کنیم:

$$[d_i]_x c = [d_{ie}] m = m \quad (9)$$

که در آن کلید رمزگشائی به صورت زیر محاسبه می شود:

$$\begin{cases} d_1 & \text{if } \left(\frac{w}{p}\right) = 1, \left(\frac{w}{q}\right) = 1 \\ d_2 & \text{if } \left(\frac{w}{p}\right) = 1, \left(\frac{w}{q}\right) \neq 1 \\ d_3 & \text{if } \left(\frac{w}{p}\right) \neq 1, \left(\frac{w}{q}\right) = 1 \\ d_4 & \text{if } \left(\frac{w}{p}\right) \neq 1, \left(\frac{w}{q}\right) \neq 1 \end{cases}$$

که در آن $w = c^3 + ac + b \pmod{n}$

فرض کنید $E_n(a, b)$ یک منحنی بیضوی روی Z_n باشد و $n = pq, N_n = \text{LCM}(\#E_p(a, b), \#E_q(a, b))$ باشد.

با انتخاب کلید عمومی e که نسبت به N_n اول باشد و محاسبه d با شرط $ed = 1 \pmod{N_n}$ ، بتوان یک سیستم رمز کلید عمومی به گونه زیر طراحی نمود:

کلیدهای عمومی: $E_n(a, b), n, e$

کلیدهای خصوصی: q, p, d

برای رمز کردن پیام m ابتدا m را با استفاده از یکی از روشهای شناخته شده، به نقطه M بر روی منحنی بیضوی متناظر ساخته، سپس $C = [e]M$ را بعنوان پیام شده M در نظر می گیرد. برای رمزگشایی کافی است $[d]C = [de]M = M$ است. محاسبه شود. مشکلی که در اجرای روند فوق ظاهر می شود این است که برای نشان دادن پیام m بر نقطه M از منحنی بیضوی $E_n(a, b)$ نیاز به داشتن q, p می باشد. لذا این روش تنها می تواند برای انجام عمل امضا بکار رود، در نتیجه برای سری کردن پیامها روشهای دیگری ابداع گردیده اند که در ادامه دوروش $KMOV$, $Demytko$ معرفی می شوند.

۳-۳-۱-KMOV:

هر کاربر دو عدد اول q, p که هردو همنهشت با ۲ به پیمانه ۳ می باشند را انتخاب و $n = pq$ را محاسبه و منتشر می سازد. سپس کلید عمومی e که نسبت به $N_n = \text{lcm}(p+1, q+1)$ اول باشد را انتخاب کرده و کلید خصوصی d را به قسمی محاسبه می کند که:

$$ed \equiv 1 \pmod{N_n} \quad (5)$$

برای ارسال پیام $M = (m_1, m_2)$ ابتدا پارامتر b را از رابطه زیر محاسبه کرده

$$b = m_2^2 - m_1^3 \pmod{n} \quad (6)$$

و سپس با استفاده از کلید عمومی e ، پیام $M \in E_n(a, b)$ را بصورت: $C = [e]M = (c_1, c_2)$ رمز می کند.

برای رمزگشایی کافی است ابتدا پارامتر b را از رابطه $b = c_2^2 - c_1^3 \pmod{n}$ محاسبه نموده و سپس با استفاده از کلید خصوصی d ، $M = [d]C$ را روی منحنی بیضوی $E_n(a, b)$ محاسبه کرد.

۳-۳-۲-دمیترکو:

هر کاربر دو عدد اول بزرگ q, p را انتخاب و $n = pq$ را تشکیل می دهد و بصورت عمومی منتشر می کند. کاربر یکبار برای

۴- تحلیل امنیت

استفاده گسترده از RSA موجب شده است که، تحلیل آن نیز مورد توجه تحلیل گران قرار گیرد. انواع حمله های انجام گرفته بر این سیستم را می توان، به سه گروه کلی تقسیم کرد:

۱- حمله هایی که از ساختار چند جمله ای RSA بهره می گیرند.

۲- حمله هایی که بر پایه طبیعت هم ریختی RSA بنا شده اند

۳- حمله هایی که در نتیجه انتخاب پارامترهای نامناسب به انجام رسیده اند

اغلب این حملات را می توان کما بیش تعمیم داده و به حملاتی بر علیه سیستم های مبتنی بر دنباله های لوکاس و خم های بیضوی تبدیل نمود. حملات گروه اول که از ساختار چند جمله ای RSA بهره می جویند را می توان مستقیماً بر علیه سیستم LUC به کاربرد، زیرا دنباله های لوکاس را می توان بر حسب چند جمله ای های دیکسون بیان نمود. همچنین به دلیل وجود رابطه بین چند جمله ای های تقسیم وخم های بیضوی، می توان نتایج مشابهی را در مورد سیستم های مبتنی بر خم های بیضوی بدست آورد. نوع دوم حملات را نمی توان به سادگی به حملاتی بر علیه سیستم های LUC و دمیتمکو تعمیم داد. زیرا این دو سیستم دارای ساختار و طبیعتی غیر هم ریخت می باشند. بنابراین این دو سیستم در برابر این نوع حملات مقاوم بنظر می رسند. ولی حملات ضربی را می توان در برخی از موارد به گونه ای باز نویسی کرد که بر سیستم مزبور نیز قابل اعمال باشد.

گروه آخر حملات، بیش از آنکه به ضعف RSA مربوط باشند، به ضعف در پیاده سازی سیستم و انتخاب نامناسب و بدون دقت پارامترها مرتبط اند.

۴-۱- حملات چند جمله ای:

۴-۱-۱ حمله هستند:

با تعمیم حمله بلوم و داویدا، هستد نشان داد، که استفاده از RSA با کلید رمزنگاری کوچک e ، روی شبکه های بزرگی که پیام های آن بطور خطی به هم وابسته اند، امنیت ندارد. هستد برای انجام این کار به تعمیم روشی برای حل دستگاه معادلات یک متغیره پیمانه ای پرداخت. این روش بعداً توسط تاکاجی و نیاتو به روشی برای حل معادلات چند متغیره ارتقاء یافت.

از طرف دیگر، کوپراسمیت، اخیراً روشی جدید برای یافتن ریشه های کوچک یک معادله معرفی کرده است که منجر به راهی بهتر برای انجام حمله موفق به RSA شده است قضیه هستد:

$$n = \min n_i, N = \prod_{i=1}^k n_i$$

$$\sum_{j=0}^{\delta} a_{ij} x^j \equiv 0$$

هستند و $\gcd(\langle a_{i,j} \rangle_{j=0}^{\delta}, n_i) = 1$ برای همه i ها. بنابراین امکان پیدا کردن $x < n$ در زمان چند جمله ای وجود دارد اگر $N > 2^{\frac{(\delta+1)(\delta+2)}{4}} (\delta+1)^{\delta+1} n^{\frac{\delta(\delta+1)}{2}}$

قضیه ۵: در سیستم رمز RSA ، یک مجموعه k پیام وابسته خطی با کلیدهای عمومی e_i رمز می شوند. (به پیمانه n_i) در این صورت m کشف می شود اگر $k > \frac{e(e+1)}{2}, n_i > 2^{\frac{(e+1)(e+2)}{4}} (e+1)^{e+1}$ جایی که $e = \max e_i$

نتیجه ۶: در سیستم های رمز دمیتمکو یا $KMOV$ ، یک مجموعه از k پیام های وابسته خطی رمز شده توسط RSA با کلید عمومی e_i و پیمانه n_i کشف می شوند اگر: $k > e^2 \frac{(e^2+1)}{2}, n_i > 2^{\frac{(e^2+1)(e^2+2)}{4}} (e^2+1)^{e^2+1}$ جایی که $e = \max e_i$

قضیه ۷ (کوپراسمیت): فرض کنید که یک چند جمله ای صحیح $\mathcal{P}(x)$ از درجه δ و عدد صحیح مثبت N ، با تجزیه نامعلوم، داشته باشیم می توان در زمان چند جمله ای همه جواب های صحیح x_0 تا $\mathcal{P}(x_0) \equiv 0 \pmod{N}$ را بدست آورد.

نتیجه ۸: ارسال بیشتر از e پیام وابسته خطی که با سیستم RSA یا LUC با نمای عمومی $e_i \leq e$ و پیمانه n_i رمز شده اند. سیستم را آسیب پذیر می کند.

نتیجه ۹: ارسال بیشتر از e^2 پیام وابسته خطی که با استفاده از سیستم رمز دمیتمکو با نمای عمومی $e_i \leq e$ و پیمانه n_i رمز شوند، سیستم را آسیب پذیر می کند.

قضیه ۱۰: فرض کنید $\mathcal{P}(x_1, \dots, x_m) \pmod{N}$ یک چند جمله ای از درجه δ باشد. اگر یک جواب $|y_i| < N^{\alpha_i}$ با $x_i = y_i$ وجود داشته باشد، در این

ویژگی همریخت بودن ساختار RSA باعث آسیب پذیری این سیستم در برابر پاره ای از حملات از جمله، حمله داویدا شده است. لذا هر حمله از نوع همریخت را می توان بر علیه سیستم $KMOV$ نیز اعمال نمود (به وضوح از آن جا که روی یک منحنی بیضوی $[k](P+Q)=[k]P+[k]Q$ است) کالسیکی روشی مشابه را ارائه داد، که توسط آن میتوان سیستم دمیتکو را مورد حمله قرار داد. در این بخش به حملات همریخت از جمله حمله پیامهای انتخابی و حمله براساس پیمانه مشترک خواهیم پرداخت.

۴-۲-۱- حمله پیام انتخابی:

این حمله زمانی بر علیه سیستم اعمال می شود، که از سیستم رمز برای امضاء پیامها استفاده شود. در این صورت دشمن (تحلیل گر) در صورت موفقیت برای انجام این حمله، می تواند با گرفتن امضاء یک پیام بی معنی (بی ارزش)، به امضاء یک سند با ارزش دست یابد. شمای کلی کار، به این ترتیب است که اگر هدف تحلیل گر، گرفتن امضاء از کاربر A برای پیام m باشد، او ابتدا با انتخاب عدد k که نسبت به e اول است، با استفاده از الگوریتم اقلیدسی توسعه یافته می تواند $ku + ev = 1$ را به گونه ای انتخاب کند که $ku + ev = 1$ باشد. سپس با محاسبه $m' = m^k \bmod n$ از A درخواست امضاء برای m' می نماید. امضاء A روی m' عبارت است از: $s' = m'^d \bmod n$ به همین ترتیب وی با استفاده از رابطه (۱۲) $s = s'^u m^v \bmod n$ قادر به محاسبه امضاء A روی پیام m خواهد شد.

۴-۲-۲- حمله پیمانه مشترک:

سیمونز نشان داد که RSA در صورت استفاده از پیمانه مشترک برای کاربران متفاوت آسیب پذیر است. چرا که، اگر دو کاربر دارای کلیدهای همگانی $(e_1, n), (e_2, n)$ بوده و اگر $\gcd(e_1, e_2) = 1$ باشد در این صورت اعداد صحیح u, v موجودند بنحوی که $ue_1 + ve_2 = 1$ ، بنابراین اگر فرد سومی پیام مشترکی را برای دو کاربر مورد نظر ارسال کند، متون رمز شده $c_1 = m^{e_1} \bmod n, c_2 = m^{e_2} \bmod n$ حاصل می شود و در این صورت تحلیل گرمی تواند با استفاده از رابطه زیر به پیام دست یابد

$$m = m^{ue_1 + ve_2} \equiv c_1^u c_2^v \bmod n \quad (13)$$

به دلیل ساختار کاملاً مشابه (فقط جمعی و نه ضربی) سیستم $KMOV$ ، می توان به روش مشابه، این حمله را بر علیه این سیستم اعمال کرد.

صورت جواب، پیدا می شود به شرطی

$$\sum_{i=1}^m \alpha_i < \left(\frac{1}{\delta}\right) - \varepsilon \quad \text{که برای بعضی } \varepsilon > 0$$

۴-۱-۲- حمله GCD

فرض کنید $m_2 = m_1 + \Delta, m_1$ دو پیام و $c_2 = m_2^e \bmod n, c_1 = m_1^e \bmod n$ به ترتیب پیامهای رمز شده m_2, m_1 باشند

حال اگر چند جمله ای های $\mathcal{Q}(x), \mathcal{P}(x)$ بصورت زیر تعریف شوند

$$\mathcal{P}(x) = x^e - c_1 \bmod n \quad (10)$$

$$\mathcal{Q}(x) = (x + \Delta)^e - c_2 \bmod n$$

از آنجا که m_1 هم ریشه ای از \mathcal{P} و هم ریشه ای از \mathcal{Q} می باشد، در این صورت ریشه ای از (۱۱) $\mathcal{R} = \gcd(\mathcal{P}, \mathcal{Q})$ نیز هست. اما \mathcal{R} با احتمال زیاد یک چند جمله ای از درجه ۱ است، با یافتن ریشه \mathcal{R} به ترتیب می توان به m_1 و $m_2 = m_1 + \Delta$ دست یافت.

جدول زیر اندازه حداکثر کلید عمومی e برای موفقیت حمله GCD را نشان می دهد

RSA, LUC	۳۲ بیت
$Demytko$	۱۶ بیت
$KMOV$	∞

۴-۱-۳- حمله $Garbage - man-in-the-middle$

ایده اصلی این حمله، براساس امکان دسترسی به صندوق گیرنده است. نمونه اولیه این حمله، ابتدا توسط داویدا بر علیه RSA به کار رفت. در این حمله تحلیل گر ابتدا به قطع ارتباط پرداخته، پیام رمز شده را دریافت کرده، تابعی را بر آن اثر داده و پیام تغییر یافته را برای گیرنده ارسال می دارد، گیرنده پس از دریافت پیام c' اقدام به رمزگشایی آن می کند، ولی پیام تغییر یافته و نامفهوم m' را دریافت می کند. حال اگر گیرنده اقدام به دور انداختن m' نموده و تحلیل گر به آن دستیابی داشته باشد، قادر به کشف پیام m خواهد شد.

۴-۲- حملات همریخت:

LUC در عوض RSA برای هدف امنیت وجود ندارد. برای سیستم های RSA مبتنی بر خم های بیضوی، جمع نقاط روی خم های بیضوی زمان بیشتری از توان رساندن مصرف می کند. امنیت سیستم $KMOV$ ، قابل مقایسه با RSA است، به جز در مقابل حملات چند جمله ای، که سیستم $KMOV$ مقاومت کمتری دارد. همچنین سیستم دیمیتکو معمولاً دارای امنیت بیشتر است.

به نظر، سیستم RSA بهترین نسبت بین امنیت و کارایی را فراهم می کند. چون اندازه فاکتوراول خصوصی برای سیستمهای براساس مسأله تجزیه، مستقل از ساختار اساسی است، طراحی یک سیستم رمز نوع RSA قابل رقابت کاملاً مشکل به نظر می رسد.

مراجع

- [1]: K.Koyama, U.M.Maurer, T.Okamoto, and S.A.Vans tone, New public-key schemes baseb on elliptic curves over the ring Z_n ,
- [2]: N.Demytko, A new elliptic curve based analogue of RSA ,
- [3]: R.G.E.Pinch, Extending the Hastad attack to LUC , Electronics Letters 31(1995), no.21, 1827-1828.
- [4]: security of RSA -type cryptosystems over elliptic curves against hastad attack, Electronics Letters 30(1994), no.22, 1843-1844
- [5]: K.Kurosawa, K.Okada, and S.Tsujii, Low exponent attack against elliptic curves RSA ,
- [6]: on the security of the $KMOV$ public key cyptosystem,
- [7]: Protocol failures for RSA -like functions using Lucas sequences and elliptic curves,
- [8]: A chosen message attack on Demytko's elliptic curve cryptosystem,
- [9]: Common modulus attack against Lucas-based systems,
- [10]: D.Bleichenbacher, M.Joye, and J.-J. Quisquater, A new and optimal chosen message attack on RSA -type cryptosystems,

۳-۴- سایر حملات:

۳-۴-۱- حمله وینر:

وینر، نشان داد که اگر کلید خصوصی d ، بسیار کوچک انتخاب شود، در این صورت قابل کشف است. در سیستم رمز RSA ، کلید عمومی e و کلید خصوصی d بصورت $ed \equiv 1 \pmod{lcm(p-1, q-1)}$ ارتباط دارند. جدول زیر به طور خلاصه، مینیمم طول کلید خصوصی، برای اجتناب از حمله وینر را نشان می دهد:

n	۵۱۲	۱۰۲۴
RSA و LUC و $KMOV$	~ 128	~ 256
$Demytko$	~ 64	~ 128

۳-۴-۲- حمله لنسترا:

در سال ۱۹۹۶، بونه و دمیولو لیپتون از مشخصه بلکر، یک حمله جدید علیه RSA زمانی که با استفاده از قضیه باقی مانده چینی تشکیل شده باشد را بیان نمودند. پس از آن لنسترا این حمله را کامل نمود، نشان می دهیم که حمله لنسترا قابل اعمال روی همه سیستم های برپایه قضیه باقی مانده چینی می باشد.

فرض کنید p و q دو عدد اول و $n = pq$. فرض کنید پیام m توسط کلید خصوصی d با استفاده از RSA ، امضا شود با استفاده از قضیه باقیمانده چینی مقدار s با استفاده از $s_p = m_p^{dp} \pmod{p}$ ، $s_q = m_q^{dq} \pmod{q}$ بطور موثر محاسبه می شود.

فرض کنید یک خطا در خلال محاسبات s_p اتفاق افتد. \hat{s}_p مقدار دارای خطا است اما در خلال محاسبات s_q خطائی اتفاق نیفتد. با اعمال قضیه باقیمانده چینی روی \hat{s}_p, s_q ، امضای دارای خطا \hat{s} برای پیام m حاصل می شود، سپس با استفاده از $\gcd(\hat{s}^e - m \pmod{n}, n)$ فاکتور خصوصی q حاصل می شود.

۵- نتیجه گیری

امنیت همه این سیستمها برپایه سختی تجزیه پیمانه عمومی n است. ملاحظه می شود که سیستم LUC هیچ امتیازی نسبت به RSA ندارد، بعلاوه محاسبات دنباله لوکاس پرخروج و گران است. عملاً هیچ دلیلی برای استفاده